

maa betegnes som Elitearbejderne, hvis Indtægt kan anslås til 1,000 Kr. aarligt. Han betaler nu i Stat til Kommunen 12 Kr. om Aaret. Han betaler efter de Oplysninger, som ere indhentede af Universitetets statistiske Laboratorium, 35 Kr. 52 Dre i Finansstold, og naar man vil anføre den hele Bestyttelsestold, kan han komme til at betale, udgør den 28 Kr. Det vil sige, at han nu i Stat betaler i alt noget over 75 Kr. om Aaret, en meget høj Procent. Efter Regeringens Forslag vil han i sin kommunale Stat faa en Vættelse af 4 Kr., idet Skatteprocenten jo for Københavns Vedkommende er foreslaaet nedsat til 2 pCt., den kan i alt iald ikke gaa op derover uden Indenrigsministerens Samtykke. Han vil imidlertid alligevel komme til at betale 1 Kr. mere i Stat, end han gør nu, fordi han skal betale 5 Kr. i Statsindkomstskat, det vil sige, at han i direkte Stat af sin Indtægt kommer til at betale 13 Kr. i Steden for 12. I Finansstold vil han efter Regeringens eget Forslag og efter de Tal, som det ærede Medlem for Horsens (Wulff) gav os her ved Behandlingen af denne Sag, komme til at betale et hyderligere Tillæg af 2 Kroner 64 Dre, i alt altsaa 38 Kroner 16 Dre. Hans Bestyttelsestold vil efter Regeringens Forslag ganske sikkert blive den samme som nu, altsaa 28 Kr., og han vil med et meget maadeholdent Forbrug af Spiritus, $\frac{1}{2}$ Pægl daglig, komme til at betale 18 Kr. 45 Dre om Aaret i Brændevinsafgift, d. v. s. hans Stat vil komme til at løbe op til 97 Kr. 61 Dre, eller omtrent 10 Procent af hans samlede Indtægt. Den kan maaste, hvis han har tre Børn, blive reduceret med i det hele 3 Kr. 75 Dre; men det forandrer ikke Billedet synderligt. Tager jeg derimod en Mand med en Indtægt af 5000 Kr. om Aaret, betaler han nu i Kommuneskat 150 Kr. aarlig; i Finansstold regner jeg, at han betaler noget mere end Arbejderen, jeg regner, at han betaler 50 Kr., og regner, at han betaler 40 Kr. i Bestyttelsestold, ialt altsaa 240 Kr. Man vil maaste indvende, at disse Sætter ere noget lavere, end de i adskillige Tilfælde ville vise sig at være i Virkeligheden, men det hænger jo i og for sig ikke sammen med, at han er nødt til at betale mere. Jeg er nemlig sikker paa, at naar jeg lægger saa meget til, som jeg har gjort i mit Eksempel, vil han kunne staffe sig tilstrækkeligt til Bespisning, Belsledning, Husholdning o. s. v., saaledes at naar han kommer op til en saa høj Toldstat, lider denne Mand ikke paa noget Omraade Nød. Han kommer maaste til at betale noget mere, hvis han vil føre et mere luksuriøst Liv, men det bliver hans

egen Sag. Det vil altsaa sige, at han betaler 240 Kr. i Stat om Aaret. Efter Regeringens Forslag vil han komme til at betale 50 Kr. mindre i Kommuneskat, men derimod 55 Kr. i Statskat, altsaa i direkte Stat 155 Kr.; Stigningen paa hele Finansstolden vil blive ca. 4 Kr., til 54 Kr.; hans Bestyttelsesstat vil blive omtrent den samme, 40 Kr., og hans Brændevinsstat vil slet ikke behøve at overstige det samme som Arbejderens, nemlig 18 Kr. 45 Dre. Hans samlede Stat bliver derved 267 Kr. 45 Dre. Medens Arbejderen saaledes betaler $7\frac{1}{2}$ pCt. af sin Indtægt i samlet Stat, vil han efter Regeringsforslaget komme til at betale omtrent lige op ved 10 pCt. eller med andre Ord: hans Skattebyrde vil stige med ca. 33 pCt. Manden med de 5000 Kr. i Indtægt — hvad enten nu dette er en næringsdrivende, Rentier eller Embedsmand — betaler nu kun 4,8 pCt. af sin Indtægt i Stat, hans Stat vil stige til 5,8 pCt. af hans Indtægt, altsaa i alt faa en Stigning af 10,4 pCt. Her ser man allerede, hvor stor Forskellen er i Skatteprocenten mellem den store og den lille Indtægt, idet Arbejderen vil komme til at svare omtrent den dobbelte Skatteprocent af, hvad en Mand med en Indtægt af 5000 Kr. vil komme til at svare. Men det er jo sikkert, at naar vi gaa op til endnu større Indtægter, saa bliver Procenten af den samlede Skattebyrde langt mindre, og saa bliver Forholdet selvfølgelig langt mere uretfærdigt. Derfor mener jeg, at særlig saa længe man opretholder den nuværende høje indirekte Beskatning, er det nødvendigt, naar man gaar til en direkte Beskatning, da ogsaa at anvende den stigende Stala for at komme til en noget mere retfærdig Fordeling af Skattebyrden. Man har saa indvendt: Ja, men Skattebyrden maa ses i Forhold til, hvilken Nytte den paagældende Stattheder har af de Foranstaltninger, Samfundet træffer, og hvortil Skatten anvendes; og man har da henvist til, at de mindre Statthedere havde betydelig større Nytte af de kommunale og mange Statsforanstaltninger end de store Skattebydere. Man har saaledes sagt, at Skolevæsenet, Alderdomsforsørgelsen, Fattigvæsen, Sundhedsvæsen og meget andet i særlig Grad ordnes samfundsmæssigt, af Kommune eller Stat, med den store brede Befolkning for Dje, der ikke selv vil kunne staffe sig disse Goder, medens de rige Folk derimod selv ville kunne gøre det, og at det derfor ogsaa er naturligt, at de mindre Skattebydere betale et forholdsvis større Beløb af deres Indtægt til disse fælles Goder, som de have forholdsvis større Andel i, end de mere velhavende. Ja, hvis Forholdet var